

شبان

مؤسسه «تعلیم» تقدیم می‌کند: TALIM Ministries

مجله شبان

شماره ۱۹، سال چهارم، فوریه ۲۰۰۳
مجله دو-ماهه مخصوص شبان و خادمین،
به منظور تشویق، تعلیم، و تجهیز ایشان.

احساس اهمیت در اثر انجام کار

از کشیش تَت استیوآرت

بخش دوم

اما اینجا هیچ کسی نیستم!» او ارزش خود را کاملاً در مقام و کار خود می‌دید. او هیچ وسیله‌ای در اختیار نداشت که با آن بتواند ارزش واقعی خود را نزد خدا درک کند. امید من این است که از طریق این بررسی، قادر شوید خود را آنگونه ببینید که خدا می‌بیند.

آنچه کتاب مقدس می‌گوید
لذا نخست یک روش شناخت خویشتن از کتاب مقدس را تعریف می‌کنم. گرچه ممکن است روان‌شناسان ارزش انسان را در احساس رضایتی بدانند که شخص از خود دارد، اما کتاب مقدس بسیار فراتر از این تعریف ساده‌انگارانه می‌رود. برای مفاهیمی که در اینجا با شما در میان خواهم گذاشت، من عمیقاً مدیون رابت مک‌گی (McGee) و کتاب او بنام «در جستجوی اهمیت» می‌باشم. او طبق کتاب مقدس، شناخت شخص از خویشتن را اینگونه تعریف می‌کند: «ادراک دقیق

روشن سازم و در ضمن این کار، راههایی را که برای احساس اهمیت و ارزش در زندگی مان در پیش می‌گیریم، بررسی کنیم. نکته مهم این است که کشف کنیم احساس اهمیت و بزرگی را از کجا دریافت می‌داریم. نظام ارزشی این دنیا که عمیقاً در ما ریشه کرده، می‌گوید که ارزش ما به ظاهر ما، موقوفیت‌های ما، و عشق و احترامی است که دیگران نسبت به ما دارند.

**در ایران من برای خودم
کسی بودم، اما اینجا هیچ
کسی نیستم!**

هیچگاه فراموش نمی‌کنم آن روزی را که با یک افسر بازنشسته ایرانی مقیم آمریکا صحبت می‌کردم. او عمیقاً افسرده بود. می‌گفت: «در ایران من برای خودم کسی بودم،

ارزش خود را در چه می‌دانیم
شکی نیست که همگی ما در جستجوی اهمیت و بزرگی هستیم. این را به‌طور خاص زمانی حس می‌کنیم که زندگی مان بی‌هدف به‌نظر می‌رسد و ما در اثر آن احساس بیچارگی می‌کنیم؛ یا وقتی که دیگران به‌خاطر کاری که انجام داده‌ایم ما را احترام و ارج می‌گذارند، احساس شرف می‌کنیم. کتاب مقدس نیز جستجوی ما را تأثید می‌کند زیرا نشان می‌دهد که خدا مشتاق است که بدانیم نزد او چه ارزشی داریم؛ ما برای او آنقدر ارزش داشتیم که پسر یگانه خود را به عنوان فدیه ما عطا کرد (مرقس ۴۵:۱۰). او همچنان می‌خواهد که ما ارزش خود را در هدف خاصی که او برای ما دارد بیابیم (افسیان ۱۱:۲ و ۱۰:۲).

آنچه دنیا می‌گوید

در این مجموعه از مقالات، می‌کوشم این جستجو برای دستیابی به احساس اهمیت را

(ص ۱ ♦)

نیک شود (یعقوب ۱۷:۲). برای مسیحیان، احکام اخلاقی خدا و سیله‌ای برای نجات یا کسب تأیید الهی نیست، بلکه همچون معیاری برای تقدس و راهنمایی برای زندگی مان عمل می‌کند. شخص شریعت‌گرا فیض را از دست داده و حفظ شریعت را وسیله‌ای می‌داند برای خشنود ساختن خدا و کسب ارزش برای خویشتن. شریعت‌گرایی در کسی که احساس می‌کند زندگی خدا پسندانه‌ای دارد غرور بوجود می‌آورد، و در کسی که می‌داند قادر به زیستن مطابق اقتضاهای الهی نیست، نومیدی. شریعت‌گرایی روحیه‌ای استقادی نسبت به آنانی که با گناه در کشمکش هستند بوجود می‌آورد و دامی می‌شود که منتهی به مسیحیتی یکنواخت و فاقد شادی می‌گردد که ما را نسبت به ارزش خود، در شکی دائمی نگاه می‌دارد.

دام کمال‌گرایی

شخص کمال‌گرا برای زندگی و کار خود اغلب معیارهای بالایی تعیین می‌کند، و برای احساس رضایت از خویشتن، باید کارش را به بهترین نحو انجام دهد. چنین شخصی معمولاً می‌گوید: «دوست دارم کارها به این شکل انجام شود!» او غالباً نمی‌تواند با دیگران کار کند زیرا نحوه ضعیف انجام کارشان را باعث اغتشاش و غیر قابل پذیرش می‌داند. کمال‌گرا در معرض تغییر حالت است زیرا وقتی نمی‌تواند کار را به خوبی انجام دهد، افسرده می‌شود. یا سخت‌تر کار خواهد کرد، یا به کلی آن کار را کنار خواهد گذاشت. از آنجا که نمی‌تواند کار را بی‌عیب و نقص انجام دهد، اصلاً انجامش نمی‌دهد. واکنش دیگر این قبیل (۱۲ ص ۸۰)

سه دام

به عقیده من، سه دام وجود دارد که به دروغ ما را وسوسه می‌کنند تا ارزش خود را در کاری ببینیم که انجام می‌دهیم.

**چه انقلابی در قلب من رخ داد
آنگاه که پی بردم که هیچ
کاری نمی‌توانم بکنم تا خدا
مرا بیش از این دوست بدارد،
و هیچ کاری نمی‌توانم بکنم تا
مرا کمتر دوست بدارد**

خویشتن و خدا و دیگران بر اساس حقایق کلام خدا. سپس ادامه داده، می‌گوید: «این گرسنگی برای برخورداری از ارزش امری است خدادادی و فقط می‌تواند توسط او برآورده شود.» نتیجه‌ای که می‌گیرد این است که احساس ما برای ارزشمند بودن وابسته به توانایی ما در کسب مقبولیت مردم نیست بلکه وابسته به دستیابی به منبع واقعی آن در محبت و مقبولیت الهی است.

احساس ارزش در اثر انجام کار

اجازه بدھید که شخصی را که احساس ارزش و بزرگی خود را از انجام کارش به دست می‌آورد، مورد بررسی قرار دهیم. طبق تعریف مک‌گی، این شخص کسی است که برای احساس رضایت از خویشتن، باید به معیارهای معینی دست یابد. بنا به تعریفی دیگر، این شخص «معتاد کار» است. او برای احساس ارزش، باید کار کند. این تصور زمانی آشکارتر می‌شود که شخص کارش را از دست بدهد یا به سن بازنشستگی برسد. من شخصاً در دوره‌ای از زندگی ام که نتوانستم به مدت شش ماه کار کنم، بسیار افسرده شدم؛ احساس می‌کردم بی‌فایده و بی‌اهمیت هستم. بسیاری از شبانان سالخورده را مشاهده کرده‌ام که قادر به کناره‌گیری از خدمت نیستند و با این رفتار خود باعث اندوه فراوان نسل بعدی می‌شوند؛ علت این عمل آنان خودخواهانه است زیرا به خدمت نیاز دارند تا احساس ارزش کنند. لذا چقدر مهم است که به درک درستی از کتاب مقدس در خصوص ارزش خویشتن در نظر خدا دست یابیم.

بلکه در محبت بیکران خدا برای شما نهفته است. همانطور که هستید نزد مسیح بیایید و محبتش را دریافت دارید.

بعایی سنگینی که خدا برای ما پرداخته
دوم، بهایی که خدا برای ما پرداخت، به گونه‌ای بہتانگیز نشان می‌دهد که ما برای او چه پربها می‌باشیم. «خدا محبت خود را در مثبت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد» (رومیان ۵:۸). ارزش یک جنس را بهایی تعیین می‌کند که شخص حاضر است برای آن بدهد.

سالها پس از مرگ ناپلئون، مساوک او به قیمت ۱۰۰۰۰ دلار به فروش رفت. تنها عاملی که چنین ارزشی را برای این مساوک تعیین می‌کرد، این بود که آن به چه کسی تعلق داشت و اینکه شخصی حاضر بود این قیمت را پردازد. اگر مساوک کهنه و پوسیده ناپلئون اینقدر برای شخصی ارزش داشت، چقدر بیشتر مرگ گرانبهای عیسی نشان می‌دهد که «ما» برای خدا چه ارزشمندیم! ارزش ما به این است که به چه کسی تعلق داریم و چه بهایی برای ما در جلجتا پرداخت شد. ■

باشند. اما ما هم باید متوجه باشیم که دعایمان این است که «نان کفاف ما را» هر روز به ما بدهد؛ طبعاً معنی نان کفاف، زندگی مرفه و مجلل و توقعات پایان ناپذیر نیست. این گفته داود را باور کنید که، «من جوان بودم و الان پیر هستم و مرد صالح راه رگز متروک ندیده ام و نه نسلش را که گدای نان بشوند» (مزمور ۳۷:۲۵).

(ص ۹) اقتضاهای منصفانه خدا را برآورده می‌سازد و ما اکنون اگر به او توکل کنیم، عادل شمرده می‌شویم (رومیان ۴:۵ و ۵:۱). ما ارزش واقعی خود را در ایمانمان به مسیح می‌یابیم.

اشخاص این است که دیگران را مسئول خرابکاری در کارشان می‌شمارند. می‌گویند که اگر دیگران گذاشته بودند، کارشان را بهتر انجام می‌دادند. کمال‌گرایی دامی است مهلک که مانع می‌شود که فرد احساس ارزش واقعی را که ناشی از فیض الهی است تجربه کند.

اگر مساوک پوسیده ناپلئون اینقدر برای شخص ارزش داشت، چقدر بیشتر مرگ عیسی نشان می‌دهد که «ما» برای خدا چه ارزشمندیم!

خدا ما را پذیرفته است
نخست، باید با نهایت شادی تصدیق کنیم که خدا ما را در مسیح پذیرفته است. پولس می‌نویسد: «شما را... بالفعل مصالحه داده است در بدن بشری خود بوسیله موت تا شما را در حضور خود مقدس و بی‌عیب و بی‌ملامت حاضر سازد» (کولسیان ۱:۱ و ۱:۲۲). چه انقلابی در قلب من رخ داد آنگاه که پسی بردم که هیچ کاری نمی‌توانم بکنم تا خدا مرا بیش از این دوست بدارد، و هیچ کاری نمی‌توانم بکنم تا مرا کمتر دوست بدارد. اهمیت و ارزش شما نه در کاری که می‌کنید،

دام شکست
برخی دیگر، در دام ترس از شکست بسر می‌برند. معتقدند که ارزششان در نحوه انجام کارشان نهفته است و ترجیح می‌دهند کاری انجام ندهند تا اینکه انجام بدهند و شکست بخورند، و بدینسان خود را از دست زدن به هر گونه کار جدیدی دور نگاه می‌دارند. آنان در دام باورهای نادرست خویش گرفتارند و خود را بسیار بی‌کفايت شمرده، و از پدر آسمانی خود فاصله می‌گیرند، پدری که می‌خواهد زندگی ایشان را مالامال از محبت و مقبولیت خود سازد.

راه رهایی

راه رهایی از دام نحوه انجام کار این است که آموزه کتاب مقدس در مورد عادل‌شمردگی را درک کنیم که مطابق آن، قربانی مسیح

می‌گویند «کار، عار نیست»، اگر این درکشورهای شرقی هنوز شعار باشد، در غرب به صورت اصلی مورد پذیرش عموم در آمده است.

خلاصه اینکه
خداوندکاری خواهد کرد تا خادمانش، در مورد هیچ چیز نیکوبی در زندگی شان کمبود نداشته

(ص ۶) چرا ما امروز کار دومی نداشته باشیم؟ بعضی شبانان می‌توانند وقت آزاد خود را در ترجمه، تعلیم پیانو یا خط و یادروس دیگر، و نیز در کار نیمه وقت در ادارات و سایر فعالیت‌های متفرقه صرف کنند. شبانی بود که چون حقوقش کفاف زندگی اش را نمی‌کرد و کلیسا هم بیش از آن در توان نداشت، عصرها با اتومبیل کلیسا مسافرکشی می‌کرد.

سرسخن

مطلوب این شماره:

- در جستجوی اهمیت و بزرگی
(بخش ۲) (تَتْ استیوآرت) ص ۱
- نگرش کتاب مقدس به طلاق-۲
(بخش ۹) (تَتْ استیوآرت) ص ۳
- بیماری «بده بد» (بخش ۷)
(نینوس مقدس‌نیا) ص ۵
- هدایت روح القدس یا
تل芬 موبایل الهی
(آرمان رشدی) ص ۷
- طرح کلی برای تهیه موعظه
(تَتْ استیوآرت) ص ۱۱

مجله شبان

مدیر و سردبیر:
کشیش تَتْ استیوآرت

دفتر مجله:

TALIM MINISTRIES, Inc.
P.O. BOX 471736
Aurora, Colorado 80047-1736
U.S.A.

Tel: +1-303-873 66 11
Fax: +1-303-873 62 16
tatstewart@compuserve.com

شبانان و خادمینی که این مجله را دریافت
می‌دارند، می‌توانند نام و نشانی سایر
خادمینی را که این مجله به دستشان نمی‌رسد،
به دفتر مجله بفرستند تا مجله برای ایشان نیز
ارسال گردد.

دوستان عزیز در خدمت،

«با وجود این، ما چنین گنجی در کوزه‌های سفالین داریم تا معلوم گردد که آن قدرت
بزرگ از ما نیست، بلکه از خداست» (دوم قرنیان ۴:۷، ترجمه مژده برای عصر جدید).
در این شماره از شبان می‌خواهم از شما درخواست کنم که در باره این بیندیشید که
خدا چگونه می‌تواند از ما استفاده کند. آیه بالا حقیقت عمیقی را در بر دارد. خدا از ما
به خاطر تحصیلات یا استعدادمان استفاده نمی‌کند، بلکه به خاطر اینکه حاضر می‌شویم
کنار باشیم و به او اجازه بدیم که در ما زندگی کند و به واسطه ما کار کند. بیلی گراهام
یک بار گفت: «اگر خدا دست خود را از زندگی من بردارد، این لبها تبدیل به لبهای گلی
خواهد شد». من این گفته را بسیار دوست دارم. بزرگترین معنی که نمی‌گذارد خدا در
زندگی ما و از طریق آن کار کند، غرور و احساس خودکافی است. این بیماری، موذیانه به
قلب ما نفوذ می‌کند و سبب می‌شود که دست از دعای شخصی و تفکر بر کلام خدا
بکشیم. کم خدمت را نوعی شغل می‌پنداشیم و نه دعوتی مقدس و گرانها از سوی خدا.
با زیرکی جلالی را که فقط شایسته خداست، به حساب خود می‌گذاریم. دعای من این
است که بهنگام مطالعه این شماره، با فروتنی خدا را برای دعوتش در زندگی تان تمجید
کنید و همچون پولس فریاد برآورید: «ما نمی‌خواهیم خودمان مورد توجه قرار بگیریم،
بلکه اعلام می‌کنیم که مسیح عیسی خداوند است و ما به خاطر او خادمین شما هستیم»
(دوم قرنیان ۴:۵ ترجمه مژده...).

خوانندگان عزیز، همه ما که در تلاشیم تا شبان را سالی شش بار به دست شما
برسانیم برای شما دعا می‌کنیم و از شما نیز درخواست می‌کنیم تا برای ما دعا کنید.
اشتیاق ما این است که در ارائه کلام خداوند نسبت به او امین باشیم تا به رشد شما مدد
رسانیم و باعث شویم که بتوانید دیگران را در راه مسیح رشد دهید.
 مؤسسه «TALIM» اخیراً مقالات «تشخیص اراده خدا» را بصورت یک کتابچه در
آورده است. اگر مایلید نسخه‌ای از این کتابچه را در اختیار داشته باشید، لطفاً مرا با فاکس
یا ایمیل در جریان قرار دهید.

تابستان گرچه بسیار دور به نظر می‌رسد، اما می‌خواهم به اطلاع شما برسانم که
مؤسسه ICI و مؤسسه TALIM دومین کنفرانس مشترک خود را برای شبانان و
خادمین در کولورادو آمریکا در تاریخ ۲۰ تا ۲۵ ژوئن (جون یا یونی) برگزار خواهد کرد.
برای اطلاعات بیشتر با مؤسسه ICI تماس بگیرید (۰۱۰ ۵۹۶ ۰۰ ۷۱۹ - +۱).
بار دیگر، مایلیم از کسانی که در تهیه این شماره از شبان، چه در نگارش مقالات و
چه در امور فنی آن به من کمک کرده‌اند، سپاسگزاری کنم و از خداوند برای خدمت و
زندگی شان طلب برکت نمایم.

تَتْ استیوآرت
سردبیر

بخش نهم

وظایف شبان

در کتاب مقدس

نوشتۀ کشیش ته استیو آرت

نگرش کتاب مقدس نسبت به طلاق (قسمت ۲)

رهنمودی در اختیاراتان قرار دهم، و کمکی باشم تا به نتیجه‌گیری درستی مبتنی بر کتاب مقدس دست یابید.

سه دیدگاه در مورد طلاق

پیش از آغاز این بررسی، ضروری است سه دیدگاه مختلف را که در کلیساها وجود دارد، مورد اشاره قرار دهیم.

- بعضی معتقدند که خدا طلاق و ازدواج مجدد را به هیچ علتی نمی‌پذیرد. با چنین برداشتی، فقط مرگ می‌تواند به یک ازدواج خاتمه بخشد؛ در آنصورت، طرفی که زنده مانده، مجاز است که مجددًا ازدواج کند (رومیان ۱:۷-۳). در این دیدگاه، ازدواج مجدد به دنبال طلاق، زنا محسوب می‌شود.

- بعضی دیگر بر این باورند که خدا در برخی شرایط طلاق را مجاز می‌شمارد اما شخص طلاق گرفته باید مجرد بماند؛ (۵۵)

بسیاری از مسیحیان صادق در مورد تعلیم کتاب مقدس در خصوص طلاق و ازدواج مجدد اختلاف نظر دارند و علتش این است که ممکن است ما به مسئله طلاق بیشتر از دیدگاه فرنگی خودمان برخورد کنیم تا بر اساس درک درست کتاب مقدس. این احتمال نیز وجود دارد که به‌هنگام مواجهه با اشخاص واقعی که در امر ازدواج خود دچار مشکل هستند، احساسات و عواطف خودمان نیز در دیدگاهمان دخیل شود. لذا باید آگاه و هشیار باشیم که در خواندن و تفسیر کتاب مقدس دو روش نادرست وجود دارد. یکی این است که «ندانیم» چه تعلیم می‌دهد و به نتیجه‌گیری‌های اشتباه برسیم؛ دیگری این است که به آنچه می‌گوید «چیزی بیفزاییم» و به نتیجه‌گیری‌های دلخواه خود برسیم.

امیدوارم به‌واسطه مطالعه بخش‌هایی از کتاب مقدس که به مسئله طلاق می‌پردازنند،

در شماره قبلی، شروع کردیم به کاوش در این زمینه که کتاب مقدس در خصوص طلاق و ازدواج مجدد چه تعلیمی می‌دهد. دیدیم که این موضوع حساس را باید در چارچوب وضمون هدف کتاب مقدس از ازدواج مورد بررسی قرار داد (به شماره پیشین مراجعه بفرمایید). همچنین دیدیم که خدا از طلاق متغیر است و دلایل آن را مورد اشاره قرار دادیم.

توجه به این نکته مهم است که خدا از طلاق متغیر است اما نه از کسانی که طلاق گرفته‌اند؛ و کلیسا باید طرح و برنامه‌ای داشته باشد برای شفا و راهنمایی کسانی که طلاق گرفته‌اند. بخشی از مسؤولیت کلیسا این است که بداند این طرح چیست و مطمئن شویم که تعلیم کتاب مقدس در مورد طلاق را به‌دقیقت درک کرده‌ایم.

علت اختلاف نظر در مورد طلاق

بی ایمان بخواهد که همسر (یعنی زن یا شوهر) ایماندار خود را ترک گوید و طلاق بگیرد، چاره‌ای جز پذیرش نیست. از آنجاکه خدا در این شرایط طلاق را مجاز شمرده، اکثر متفکرین مسیحی معتقدند که ازدواج مجدد مجاز است.

وقتی دو نفر ازدواج می‌کنند، مانند این است که دو تکه کاغذ را با چسب به هم می‌چسبانند. هر نوع تلاشی برای جدا کردن آنها منتهی به بریدگی و پارگی می‌شود

هدف خدا از این حکم

در تجزیه و تحلیلی نهایی، لازم است توجه داشته باشیم که حکم خدارا باید همچون وسیله‌ای الهی دانست برای تحکیم پیوند زناشویی. حکم خدا برای این است که مارا از لغزش محفوظ دارد و مارابر آن دارد تا برای دریافت کمک نزد خدا برویم. حکم خدا برای آن است که به ما یادآوری نماید که جدا از مسیح، مطلقاً قادر به تغییر خود و ازدواجمان نیستیم. بنابراین، باید بیاموزیم که چگونه از وسایل فض الهی استفاده کنیم تا بتوانیم به زوجهای مسیحی مدد برسانیم. بهترین راه برای تقویت پیوند ازدواج، رشد در فیض خدا از طریق دعا و مطالعه دو نفری کتاب مقدس و فعل بودن در کلیسا ای نیرومند و استوار بر کتاب مقدس می‌باشد. در شماره آینده، به بررسی راههای حفظ «یگانگی روح» در ازدواج خواهیم پرداخت. ■

می‌آورد و طلاق رخ می‌دهد، علتش سختی دل انسان است؛ مشورت خدا این است که بهتر است شخص در اینصورت یا تنها بماند یا در جهت آشتی بکوشد (اول قرنتیان ۱۱:۷).

۴- ازدواج مجدد پس از طلاق می‌تواند زنا به حساب آید (متی ۳۲:۵؛ مرقس ۱۰:۱۱-۱۲؛ لوقا ۱۸:۱۶).

۵- طلاق و ازدواج مجددی که می‌تواند زنا تلقی نشود، در متی ۹:۱۹ تشریح شده است: «به شما می‌گوییم هر که زن خود را به غیر علت زنا طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است». لذا وقتی در ازدواج مسیحی زنایی رخ می‌دهد، طلاق مجاز است اما الزامی نیست. مطلوب ترین حالت، تسویه و مصالحه است، زیرا طلاق در هر شرایطی به قیمتی سنگین تمام می‌شود. تحقیقات نشان می‌دهد که تأثیر منفی طلاق بر فرزندان بسیار زیاد است و ممکن است هیچگاه بهبود نیابد. وقتی دو نفر ازدواج می‌کنند، مانند این است که دو تکه کاغذ را با چسب به هم می‌چسبانند. آنها تبدیل به یک تکه می‌شوند. هر نوع تلاشی برای جدا کردن آنها منتهی به بریدگی و پارگی می‌شود.

۶- موقعیت دیگری که در کتاب مقدس مطرح شده، طلاقی است که در اثر ترک یکی از طرفین بی ایمان رخ می‌دهد. در اول

قرنیان ۱۵:۷، پولس در باره یکی از طرفین بی ایمان سخن می‌گوید که همسر ایماندار خود را ترک می‌گوید. شخص مسیحی باید با همسر بی ایمان خود بماند و طوری زندگی کند تا بلکه او را (زن یا شوهر را) بسوی مسیح هدایت کند. با اینحال، اگر طرف

ازدواج مجدد زنا به حساب خواهد آمد.
● نظر سوم این است خدا در بعضی شرایط طلاق را مجاز می‌شمارد و در این شرایط ازدواج مجدد بی‌اشکال است.

وقتی گناه، جدایی را به همراه می‌آورد و طلاق رخ می‌دهد... مشورت خدا این است که بهتر است شخص یا تنها بماند یا در جهت آشتی بکوشد

دیدگاه کتاب مقدس چیست

حال کدامیک از این دیدگاهها به مشورت کامل الهی امین‌تر است؟ اجازه بدھید تعليم کتاب مقدس در خصوص طلاق را خلاصه‌ور بررسی کنیم.

۱- روشن است که خدا در نظر داشته که طلاق پیمانی مادام‌العمر باشد. در مرقس ۱۰:۹-۲:۱۹ و متی ۸:۱۹-۲:۹ فریسیان از عیسی می‌پرسند که آیا مجاز است که مرد زن خود را طلاق دهد؛ عیسی در پاسخ می‌فرماید که ازدواج پیمانی است که خدا مقرر می‌دارد: «آنچه خدا پیوست، انسان آن را جدا نکند» (مرقس ۹:۱۰).

۲- همچنین روشن است که خدا در نظر دارد آنانی که وارد پیوند زناشویی می‌شوند بدانند که باید برای تمام عمر با یکدیگر بمانند (متی ۳۲:۵؛ مرقس ۱۰:۹؛ متی ۱۹:۶؛ و اول قرنتیان ۷:۱۰).

۳- وقتی گناه، جدایی را به همراه

بیماری‌های شبانی: بخش هفتم

بیماری بدء بدء !! !

نوشته کشیش نینووس مقدس نیا

کلیساهاست است که چه دارند و چه می‌پوشند و کجا زندگی می‌کنند و چه سوارمی شوند. این نشانه گاهی به قدری علنى است که شبان بدون توجه به حالت بیان و صدای خود، حسودانه از این و آن اسم می‌برد که چه دارند که او ندارد؛ و البته در آخر با این جمله جمع‌بندی می‌کند که توانایی و لیاقت خود او بیشتر از همه آنانی است که بهتر از او زندگی می‌کنند.

● و بالاخره سیری ناپذیری، آخرین و مهلک ترین نشانه «بدء بدء» است. شبان مبتلا به این بیماری، حتی اگر به خواسته‌هایش برسد، باز چیز‌دیگر و بیشتری خواهد خواست. هیچ وقت به آنچه دارد و به دست آورده است، قانع نمی‌شود، بلکه مدام بیشتر و بیشتر می‌خواهد. در واقع چنین شبانی هم مانند همان «چهار چیز» مذکور در آیه بالا، «نمی‌گوید که کافیست! بر عکس، دائمًا «بدء بدء» بروزیانش است.

عواقب خطرناک بیماری

خواسته‌های مالی از جمله مسائلی است که می‌تواندارزش و مقام روحانی شبان کلیسا را در نظر هیأت رهبران و اعضای کلیسا تنزل بخشد. هر چند شبان هم مانند هر انسان دیگری برای گذران زندگی خود و خانواده‌اش، به حقوق کافی نیاز دارد، مردم با دیده دیگری به قضیه نگاه می‌کنند.

هم

آبروی خود و حرف مردم هم هیچ توجهی نکند. ● در موارد شدیدتر بیماری «بدء بدء»، شخص معمولاً عجله بیشتری هم دارد و اجازه نمی‌دهد تاروند طبیعی زندگی او را به پیش ببرد. از همان ابتدامی خواهد به همه چیز برسد و همه چیز داشته باشد. متوجه نیست که دیگران سالهای خدمت کرده‌اند، شرایط خاصی داشته‌اند و بالاخره هنگام بازنشستگی توانسته‌اند خانه‌ای نُقلی برای خود دست و پا کنند. شبان مبتلا به «بدء بدء»، از همان سالهای اول کار و خدمتش و در عنفوان جوانی (!) می‌خواهد به همه چیز برسد.

به یاد دارم به هنگام تحصیل در دبیرستان، اسم بیماری «بُوی بُوی» که از کمبود ویتامین ب- یک در بدن ناشی می‌شود، به خاطر جالب بودن عنوانش، حالت خاصی را در ذهنم تداعی می‌کرد. چند سال بعد، وقتی این آیات رامی خواندم، ناخودآگاه به یاد «بُوی بُری» افتادم: «زالو را دو دختر است که «بِدَه بِدَه» می‌گویند. سه چیز است که سیر نمی‌شود، بلکه چهار چیز که نمی‌گوید که کافی است: هاویه و رحم نازاد، و زمینی که از آب سیر نمی‌شود، و آتش که نمی‌گوید که کافی است» (امثال ۱۵-۱۶).

متأسفانه این بیماری، البته به صورت کمبود ویتامین پولی، گاهی گریبانگیر شبانان کلیساها هم می‌شود؛ شبانانی که اغلب بدون علت، از حقوق ناکافی و شرایط نامطلوب زندگی شان می‌نالند و چهار همین بیماری «بدء بدء» می‌شوند.

نشانه‌های بیماری

● اولین نشانه این بیماری، توقع بیش از حد است. چنین کشیش بیماری معمولاً حجب و حیا شرقی و حتی تعارف ایرانی اش را کنار می‌گذارد و علناً حقوق بالاتر، اتومبیل نوتر و خانه بهتر می‌خواهد. بیماری «بدء بدء» به قدری خوار و خفیفش کرده که مرتباً مسائل مالی را بر زبان می‌آورد

● مقایسه اوضاع زندگی خود با دیگران، نشانه بعدی این بیماری است. شبان اسیر این بیماری، زندگی و خدمت خود را مختص خود نمی‌داند، بلکه چشمش به این و آن در سایر

است. چنین کشیش بیماری معمولاً حجب و حیا شرقی و حتی تعارف ایرانی اش را کنار می‌گذارد و علناً حقوق بالاتر، اتومبیل نوتر و خانه بهتر می‌خواهد. بیماری «بدء بدء» به قدری خوار و خفیفش کرده که مرتباً مسائل مالی را بر زبان می‌آورد و با حالتی طلبکارانه با کلیسا مواجه می‌شود. کمبود ویتامین‌های مالی باعث شده که به

بیایید عمل دستهای خودمان را بخوریم! آن هم خادمان خدا می‌توانند مانند پولس و آکیلا و پرسکلِه، «خادمان خیمه‌دوز» باشند!

(اعمال ۳:۱۸) چرا که نه؟

● به این آیه توجه کنید: «آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم. و ذلت را می‌دانم و دولتمندی را هم می‌دانم، در هر صورت و در همه چیز، سیری و گرسنگی و دولتمندی و افلاس را یاد گرفته‌ام. قوت هر چیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد» (فیلیپیان ۱۱:۱۲). این کلمات از زبان شخصی خارج شده که شخصیت و غنا و وقارش بخصوص در امور مالی مشهود است. غرور، چیز بدی است، اما اگر به صورت «غور مالی» به معنای عزت نفس باشد، معمولاً تحسین می‌شود. نباید گذاشت که زندگی بملشکلاتش، بر ماسط شود و شخصیت‌مان را از ما بگیرد. باید با ایمان و توکل به خداوند به جنگ زندگی رفت و بر آن مسلط شد و شکستش داد. به این ترتیب، قدر و منزلت ما هم حفظ می‌شود.

● بیایید عمل دستهای خودمان را بخوریم! آن هم خادمان خدمای توانند مانند پولس و آکیلا و پرسکلِه، «خادمان خیمه‌دوز» باشند! (اعمال ۱۸:۳) چرا که نه؟ در آن زمان، یهودیان می‌گفتند که اگر پدری، علاوه بر آموزش‌های نظری فرزندش، حرفة‌ای عملی هم به او نیاموزد، در واقع وی را وادر به دزدی کرده است! به همین خاطر بود که پولس، علاوه بر مقام علمی اش، خیمه‌دوزی هم می‌دانست و از آن برای رفع نیاز مالی اش استفاده می‌کرد.

سطور پیش اشاره شد، فرض بر این است که مسؤولان امور مالی کلیسا آنقدر آگاه و دلسوز هستند که زندگی متوسط (و کمی بالاتر از آن!) را برای شبانشان تهیه دیده‌اند؛ به طوری که اگر عضو فقیر کلیسا وارد خانه شبانش بشود دهانش از حیرت و تعجب باز نماند، و در عین حال، عضو ثروتمند کلیسا هم با مشاهده وضع زندگی شبانش، به او با نظر خواری و خفت نخواهد نگریست!

● به عنوان خادم خدا به یاد داشته باشید که هدفان ازورود به خدمت، کسب ثروت و رسیدن به مال و منال نبوده است. در کارهای دنیوی بهتر می‌توانستید به چنین اهدافی بررسید. وقتی وارد خدمت خدا شده‌اید، از همان ابتدا محدودیت‌هایی را برای خود پذیرفته‌اید. خدا از همان آغاز کهانت، به هارون و به سبط لاؤی گفته بود که قرار نیست صاحب زمین و اموال برای خود باشند، چرا که نصیب آنان، خود خدا خواهد بود (اعداد ۱۸:۲۰؛ ۱۴:۲؛ یوشیع ۳:۲؛ یوشیع ۱۴:۲). البته در عین حالی که مشخصاً هیچ قطعه مجازی از سرزمین موعود به سبط لاؤی نرسید، خدا شهراهی را در اختیار لاویان و کاهنان قرار داد (اعداد ۱:۳۵-۸؛ یوشیع ۴:۲-۱؛ یوشیع ۱:۱۵) و به فکر تأمین آنان بود.

● به جای بحث و جدل باهیات رهبران کلیسا، بهتر نیست به خود خداوند توکل کنید؛ این خداست که «ترسندگان خود را رزقی نیکومی دهد» (مزمر ۱:۱۱)، «مارا به یاد آورد، برکت می‌دهد» (مزمر ۵:۱۱)، و «ترسندگان او را هیچ کمی نیست» (مزمر ۹:۳۴). پس بیایید عزت نفس خود را حفظ کنیم و بلزمور نویس هم‌صدashویم که، «به خداوند پناه بردن، بهتر است از توکل نمودن بر آدمیان» (مزمر ۸:۱۱۸). کشیشان قانع و بی‌توقع همواره اذعان داشته‌اند که برکت خداوند بر حقوق ماهانه آنان باعث شده که گذران زندگی کنند.

در نظر مردم، شبانی که پول بیشتر بخواهد، مادّی و دنیوی است و حتماً با چنین انگیزه‌های پستی کشیش شده است. متأسفانه چنین کشیشانی هم بوده‌اند که تأثیری سوء و منفي بر ذهن و خاطر اعضا باقی گذاشته‌اند. کشیشان سالم و بی‌نیاز، هنوز هم چوب بی‌حکمتی‌های پیشینیان و معدود همکاران ضعیف‌نفس‌کنوی شان رامی خورند.

البته آنچه در این مقاله مورد نظر است، توقعات مالی بی‌جای خادمان کلیساست؛ با این فرض که اینان در کلیساها بی‌خدمت می‌کنند که سوراهای، انجمنها، و هیأت‌های رهبری‌شان، درک کافی از نیازهای متعارف یک شبان را دارند و نمی‌گذارند که او در زندگی اش دچار فشار و کمبود مالی بشود و آن را بربان آورد. وظیفه کلیسا در قبال خادمان و کشیشانش که همان‌たدارک زندگی متوسط و قابل قبولی برای آنان است، محتاج بحث و مقاله‌ای جداگانه است.

زندگی شبان باید طوری باشد که اگر عضو فقیر کلیسا وارد خانه شبانش بشود دهانش از حیرت و تعجب باز نماند! و در عین حال، عضو ثروتمند کلیسا هم با مشاهده وضع زندگی شبانش، به او با نظر خواری و خفت ننگرد!

راه درمان

این بیماری کمبود ویتامین مالی - پولی را باید هر چه زودتر درمان کرد. البته همان طور که در

اما تو سخنان شایسته تعلیم صحیح را بگو (تیپس ۲:۱)

هدایت روح القدس یا

تلفن موبایل الهی؟!

نوشتۀ آرمان رشدی

هیچگاه چنین حکمی به ایمانداران داده شده باشد که باید به طور دائمی تحت هدایت روح القدس باشند، یعنی اینکه مانند آدم‌آهنی، فقط به دستور اپراتور الهی عمل کنند بدون اینکه از خود اراده‌ای داشته باشند. تنها آیه‌ای که در حال حاضر به نظرم می‌رسد، یوحنای ۱۳:۱۶ است که در آن خداوند عیسی فرمود که «چون او یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد». ناگفته پیداست که منظور عیسی در چارچوب سخنانی که بیان می‌کرد، امور روزمره زندگی نبود، بلکه مسائل مهم مربوط به رهبری جهان مسیحیت و تعلیم صحیح کلام خدا بوده است.

تجربه مردان خدا

بینیم که انبیا و مردان مقدس خدا که در تاریخ مقدس الهی نقشی سرنوشت‌ساز داشتند، آیا «۲۴ ساعته» در هر کاری «تحت هدایت روح القدس» قرار داشتند یا نه. هر چه باشد، ما امروز هر که باشیم از آنان برتر نیستیم. لاقل من که نیستم!

ابراهیم

فرد برجسته‌ای همچون ابراهیم در طول زندگی

مقاله سوم: آیا خدا « دائماً » ایمانداران را هدایت می‌کند؟

در دو شماره گذشته، در دو مورد بحث کردیم؛ نخست اینکه آیا خدا وعده داده که همه دعاها می‌را برآورده سازد؟ و دیگر اینکه آیا خدا به ما وعده سعادت و پیروزی مطلق داده است؟ در این مقالات سعی می‌ایم است که بخش‌های مختلف کتاب مقدس را در این زمینه‌ها بررسی کنیم، و به دور از افراط و تغییر، به نقطه تعادلی منطقی و مبتنی بر کلام خدا بررسیم. در این شماره، می‌خواهیم این موضوع را بررسی کیم که آیا خدا دائماً ایمانداران را هدایت می‌کند؟ آیا خدا دائماً با ایمانداران سخن می‌گوید؟

اما کتاب مقدس چه می‌گوید

حال باید پرسید که آیا کتاب مقدس تعلیم داده که یک ایماندار باید برای هر حرکتی که می‌کند و هر حرکی که می‌زند و هر تصمیمی که می‌گیرد، مستقیماً تحت هدایت خدا باشد، یعنی برای هر کاری باید از خدا دستور بگیرد؟ یا اینکه می‌توانیم با توجه به اصول کلام خدا و سلوک در مسیر الهی و زندگی طبق کلام او، زندگی خود را تنظیم کنیم و البته برای شرایط خاص و موقعیت‌های استثنایی طالب هدایت مستقیم و واضح او شویم؟

تا آنجا که اطلاعات من از بخش‌های مختلف کتاب مقدس اجازه می‌دهد، به یاد نمی‌آورم که

تلفن موبایل الهی

مشکل از اینجا بوجود آمده که از اوائل قرن ییسم، برخی از واعظین طوری رفتار می‌کنند و به گونه‌ای تعلیم می‌دهند که گویی به طور « دائمی » و « ۲۴ ساعته » تحت هدایت خدا هستند و خدا با آنان سخن می‌گوید. در سخنان آنان مرتب چیزی جملاتی شبیه این شنیده می‌شود: « خدا به من گفت... » گویی با خدا از طریق بی‌سیم یا تلفن موبایل ۲۴ ساعته ارتباط دارند و طی شباهه روز تمامی حرکات و گفتارشان طبق دستوری است که از « بالا » صادر می‌شود. موضعه‌هایشان که دیگر جای خود دارد!

به کدام شهرها بروند. اما جالب‌تر از همه، آغاز سفر دوم بشارتی است. از اعمال ۳۶:۱۵ پیداست که این سفر بنا به پیشنهاد پولس صورت گرفت نه به حکم مستقیم روح القدس. البته در طول این سفر، یک بار پولس مردی را در خواب دید که از او طلب کمک می‌کرد و او این را هدایت خدا شمرد (۱۶:۹و۱۰)، یک بار نیز خداوند عیسی در رویا او را در قرنس مورد تشویق قرارداد (۱۸:۹). در مورد سفر سوم هم گفته نشده که تحت هدایت مستقیم روح القدس بوده است (۲۳:۱۸). در رومیان ۲۳:۱۵ و ۲۴، پولس طرح خود را برای سفر به ایتالیا و اسپانیا با مسیحیان شهر روم در میان می‌گذارد؛ او علت این سفر را چنین ذکر می‌کند: «چون الان مرا در این ممالک دیگر جایی نیست و سالهای بسیار است که مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام...» او حرفی از هدایت روح القدس نمی‌زند.

نقشه تعادل

پس در مقابل اینها چه بگوییم؟ باز باید به نقطه تعادل برسیم! باز باید از افراط و تفریط بپرهیزیم. نه درست است که بگوییم خدا ۲۴ ساعته اعمال ما را هدایت می‌کند، و نه درست است که بگوییم او اصلاً با ایمانداران سخن نمی‌گوید. نقشه تعادل این است: «خدا قطعاً ایمانداران را هدایت می‌کند، اما نه همیشه، بلکه در موقع حساس و ضروری و سرنوشت‌ساز».

پس می‌پرسید: «بچه اوقات چه؟ آیا او ما را به حال خود رها می‌کند؟» قطعاً نه! خدا برای هدایت ما در زندگی روزمره امکانات لازم را تدارک دیده است. به نکات زیر توجه بفرمایید:

نقش حیاتی کتاب مقدس

خدا رهنمودهای کلی خود را در کتاب مقدس خود و شرایطی که پیش می‌آمد، تصمیم می‌گرفتند که

حدود ۸۵ صفحه است (در چاپ قدیمی ترجمه قدیمی). با توجه به طول سالهای نبوت اشیاعا، این نبی مقدس شاید سالی یک یا دو صفحه بیشتر نتوشته باشد! اما بعضی از واعظین امروزی روزانه دهها صفحه از خدا پیغام دریافت می‌دارند. صد افسوس که این مطالب به کتاب‌های کتاب مقدس اضافه نمی‌شود تا جمیع خلائق از آنها بهره‌مند شوند (۷)!

طولانی خود، فقط در چند مورد از سوی خدا هدایت شد و صدای او را شنید. برای مثال، میان وعده تولد پسری از ساره تا تولد اسحاق حدود ۲۵ سال طول کشید و از ظواهر امر (ازدواج او با هاجر) پیداست که او در خلال این مدت، پیامی از خدا دریافت نداشته است. اگر زندگی او را مطالعه بفرمایید خواهد دید که خدا فقط در موقع بسیار حساس و سرنوشت‌ساز با او سخن می‌گفت. اما جابجایی او در نقاط مختلف کنعان یارفتن او به مصر بنا به تصمیم خودش بود، یا لااقل گفته نشده که خدا چنین حکمی به او کرده باشد. حضرت ابراهیم تلفن موبایل نداشت! (مطالعه جزئیات امر به خود خوانندگان واگذار می‌شود.)

کتاب اشیاعی نبی حدود ۸۵ صفحه است. با توجه به طول سالهای نبوت اشیاعا، این نبی مقدس شاید سالی یک یا دو صفحه بیشتر نتوشته باشد! اما بعضی از واعظین امروزی روزانه دهها صفحه از خدا پیغام دریافت می‌دارند

موسی می‌توان به جرأت گفت که موسی بیش از تمامی انبیای دیگر صدای خدا را شنید. دلیل این امر آن است که رسالت او رسالتی استثنایی و بسیار سرنوشت‌ساز بود، نه فقط برای ملت اسرائیل بلکه برای تمام جهان نیز. باینحال، موسی نیز بر حسب ضرورت، در موقعی خود دست به تصمیم‌گیری می‌کرد، تصمیماتی که در هر حال، با احکام خدا سازگار و همسو بود (برای مثال، خروج فصل ۱۸). اما به حق باید گفت که موسی در بسیاری از امور مستقیماً از خدا دستور می‌گرفت. اما کیست از ما که جرأت کرده، بگوید که همطراز با موسی است؟ یا حتی بالاتر از او؟ من که نیستم! متأسفانه بعضی خواه با رفتار خواه مستقیماً در گفتارشان ادعا می‌کنند که هستند!

یوشع و سایر مردان خدا

یوشع، داوران، سموئیل، داود، و سایر انبیا نیز وضعی مشابه با ابراهیم داشتند. هیچیک از آنان ۲۴ ساعته با خدا در تماس تلفنی نبود. کتاب اشیاعی نبی

ص ۸

روحانی خود، چه از خودم و چه از دیگران آنقدر چین حرفهای شنیده‌ام و بعد از مدتی نادرست از آب در آمد که دیگر نمی‌توانم امری را «فقط بر اساس احساس» هدایت خدا بشمارم.

جوانی می‌خواست با دختر خانمی ازدواج کند. به او گفتم که این وصلت طبق عقل سلیم نیست. گفت که خداوند دستور داده است. دیگر هیچ نگفتم. چند سال بعد شنیدم که همان شخص می‌گوید خداوند گفته که آن زن را طلاق بده! در دلم گفتم: «طلک خد!! هر اشتیاهی که می‌خواهیم، مرتكب می‌شویم و تقصیرش را هم به گردن خدا می‌اندازیم!»

یک بار در یک جلسه دعا، برای حفظ انبار انجلی‌هایمان دعا می‌کردیم. شخصی نبوت کرد که «خداوند می‌فرماید: این انجلی‌ها را من حفظ خواهم کرد و شما آسوده‌خاطر باشید!» نیم ساعت پس از خاتمه دعا، تلفنی از انبار خبر دادند که انجلی‌ها را برده‌اند! نه آن شخص به روی مبارک خود آورد، و نه کسی از او بازخواست کرد که این چه نبوی بود! آن شخص هنوز هم در حال نبوت کردن است، نبوت‌هایی از همان دست، غافل از تنیه ۱۸!!!

نتیجه

همسنگران عزیز، باید از اسب تیزرو خود پیاده شویم و کمی هم پیاده راه برویم. باید در مقابل کلام خدا فروتن شویم و از افراط‌های متکرانه و تفریط‌های ناشی از بی‌ایمانی دست بکشیم و تعادل را پیشه کنیم. با فروتنی زندگی خود را به کلام فض او بسپاریم که قادر است ما را حکمت یاموزد و برای هر عمل نیکو آراسته سازد (دوم تیموتاوس ۱۵:۳-۱۷). خود را برتر از مردان مقدس خدا ندانیم که این آیه اخیر را در سرلوحه زندگی خود قرار داده بودند. خود را از ابراهیم و موسی و اشعیا و پولس برتر ندانیم. اجازه بدهیم که کلام خدا ما را هدایت کند، نه احساساتمان!

باشد، نمی‌تواند برخلاف اراده خدا عمل کند. چنین عقل و فکری در مسیر اراده خدا و بر اساس رهنمودهای کلام او عمل خواهد کرد.

آشکار کرده است. فقط یک مورد را برای نمونه ذکر می‌کنیم. ما بر اساس کتاب مقدس می‌دانیم که وظیفه

«داریم» که بشارت بدهیم. در کجا؟ در خانه، در محل کار، در محل زندگی... (اعمال ۸:۱) آیا باید منتظر بنشینیم که خدا باز مستقیماً با ما سخن بگوید؟ او قبلًا این حکم را داده است. ما فقط باید اطاعت کنیم.

اما اگر خواست خدا این است که او را بطور تمام وقت و در محل خاصی و در خدمت بخصوصی، آنگاه لازم است که او ما را به طریق خاصی هدایت کند. این وسیله می‌تواند خواب، رؤیا، صدای مشخص او، تغییر شرایط، الزام درونی (اعمال ۲۰:۲۲)، راهنمایی رهبران کلیسا، عقل سلیم خودمان، اشتیاق قلبی خودمان و... باشد. خدا را محدود به تلفن موبایل و بی‌سیم نکنیم. او خدادست و ما خاک! اجازه بدهیم وسیله هدایت را خودش انتخاب کند.

نقش نزدیکتر شدن به خدا

ایماندار هر چه بیشتر در اطاعت از کلام خدا و در دعا به خدا نزدیکتر شود، بهتر می‌تواند اراده او را تشخیص دهد و فکر او فکر مسیح شود. در خصوص اهمیت نزدیکتر شدن به خدا هر چه بگوییم کم گفته‌ایم.

نقش عقلی که تقدیس شده

بسیار مهم است که فراموش نکنیم که خدا به انسان عقل و منطق داده است. این عطیه‌ای است خدادادی. باید از آن بدرستی استفاده کرد. بخصوص ما که فرزندان خدا هستیم، عقل و فکرمان نیز تقدیس شده، همانطور که سایر اندامهای بدنمان تقدیس شده و در اختیار خداوند است (رومیان ۶:۱۹). عقل و فکرمان

خرط پیروی از احساس
برخی می‌گویند که از طرف خدا هدایت شده‌اند زیرا در عمق قلب خود اینطور یا آنطور احساس کرده‌اند. باور بفرماید در طول بیش از ۳۰ سال عمر

طرح کل برای تهیه موعظه

از ت استیوارت چگونه خدارا دوست بداریم

لوقا: ۳۶-۵۰

خودش نزد مردم می‌دید. زن گناهکار مقبولیت و پذیرش خود را فقط در محبت عیسی می‌دید.

- او در شخص عیسی، آمرزش کامل گناهکاران را دید. او در عیسی کشف کرد که در نظر خدا چه چیزی پاک است و چه چیز در نظر او گنج بهشمار می‌آید.

۳- او چگونه محبت می‌کرد؟

- او محبت می‌کرد چونکه خودش نخست مورد محبت واقع شده بود (اول یوحنا ۱۹:۴).
- او گر انبهاترین گنج خود را به پای عیسی ریخت.

۴- دیگران چگونه بدانند که شما خدا را دوست دارید؟

- با پذیرش عیسی از طریق ایمان (یوحنا ۴۲:۸).
- با ماندن در محبت عیسی (یوحنا ۹:۱۵).
- با اطاعت از احکام عیسی (یوحنا ۱۵:۱۴).
- با محبت کردن دیگران (یوحنا ۳۵:۱۳).

در آیات فوق، مرد مذهبی متکبری را می‌بینیم که خدا را به راستی دوست نداشت، اما فکر می‌کرد که دوست دارد؛ همچنین زنی را می‌بینیم که گناهکار شناخته شده‌ای بود، اما خدا را عمیقاً دوست می‌داشت.

عیسی برای اینکه درسی در مورد محبت به خدا بدهد، حکایت دو مرد را تعریف کرد که به شخصی بدهکار بودند. طلبکار هر دو را بخشید. حال عیسی از شنوندگان پرسید که کدامیک از آن دو بدهکار به طلبکار خود بیشتر محبت خواهند کرد، آنکه بیشتر بخشیده شد یا آنکه کمتر؟ (آیه ۴۷).

آیا می‌خواهید خدا را دوست بدارید؟ در اینصورت باید به قلب زنی نگاه کنید که پای عیسی نشسته بود.

۲- چرا او محبت می‌کرد؟

- او در شخص عیسی، پذیرش کامل گناهکاران از سوی خدارا دید.
- مرد مذهبی پذیرش خود را در اعمال نیک خود و در مقبولیت

سؤالات خوانندگان

با شادی آن را عیناً در مجله درج خواهیم کرد. پس ضمن پوزش از این دو خواننده گرامی، و با وعده اینکه پاسخ ایشان را در شماره آینده خواهیم داد، منتظر نظرات بیشتر شما همسنگران عزیز خواهیم بود.
هیأت تحریریه

در ضمن، بار دیگر یادآور می‌شویم که خوانندگان عزیز ما ممکن است با تمام مطالب این مجله موافق نباشند. از آنجا که هدف ما «تزریق» باورهای «خودمان» به خادمین گرامی نیست، بسیار خوشوقت خواهیم شد که نظرات مخالف یا اصلاحی یا تکمیلی خود را حتماً با ما در میان بگذارید. مطمئن باشید که هیچ اظهار نظر یا انتقادی ما را نخواهد آزد و اختصاص خواهیم داد.

اخیراً دو نفر از خوانندگان عزیز ما سوالات بسیار سازنده‌ای را در باره امور شبانی با سردبیر مجله مطرح کرده‌اند. از آنجا که مایلیم به این سوالات به گونه‌ای شایسته پاسخ بگوییم و از آنجا که صفحات این شماره دیگر پر شده بود، لذا پاسخ به آنها را به شماره بعدی موكول می‌کنیم و صفحه‌ای را به این امر اختصاص خواهیم داد.